

1891 stillede Forslag om Bevilling af et Beløb til elektrisk Belysning til Universitetsbiblioteket. Det ærede Medlem ser saaledes, at der fra Regeringens Side er gjort Skridt i denne Retning, medens man her ikke har ment at kunne slutte sig dertil. Ganske vist kan man henvise til, at Bibliotekerne i Udlandet holdes aabne i længere Tid end her, men man maa da ikke glemme, at vi her i Landet gaa langt videre end i Udlandet med Hensyn til Udlaan fra Biblioteket, en Fremgangsmaade, som i alt Fald til Dels, afhjælper Manglerne ved den korte Nabnings-tid. Men jeg er selvfølgelig rede til at forhandle med det eventuelle Finansudvalg om, hvorvidt vi kunne gaa videre paa den Vej, vi allerede tidligere have betraadt. Det erklærer jeg mig fuldt villig til.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) kom ind paa en Omtale af Forholdene ved Kunstmuseet. Det er ikke min Mening at ville følge ham Punkt for Punkt i den Kritik, han gav; det er kun ganske enkelte Forhold, jeg her vil pege paa. Naar han saaledes begyndte med at kritisere hele den Maade, hvorpaa Planen til Bygningen er kommen frem, turde det være, at han ikke tilstrækkelig har gjort sig bekendt med, hvorledes Fremgangsmaaden i denne Henseende har været. Forholdet er i Virkeligheden det, at den daværende Minister paa ethvert Punkt kunde henholde sig til Aftaler og til Dels til Vedtagelser her i Rigsdagen baade med Hensyn til den Komitee, der i sin Tid blev nedsat til Bedømmelse af de foreslåede Skitser og med Hensyn til den, der skulde bedømme de endelige Planer. Den sidste Komitee bestod af de oprindelige Medlemmer, suppleret med de præmierede Arkitekter. Denne Ordning var fuldstændig billiget af Rigsdagen, inden den foreslaaet af Lands-tingets Udvalg og ikke mødte Indsigelse fra Folketinget. De endelige Planer, der bleve foretrukne af den daværende Minister, bleve forelagte i Folketingets Finansudvalg og billigede af dette. Den daværende Minister er saaledes optraadt fuldstændig loyalt over for Rigsdagen, og er der noget Ansvar forbundet med den Afgørelse, der er truffet, har Rigsdagen i alt Fald til Dels Medansvaret derfor.

Naar vi i øvrigt gaa til de Anker, det ærede Medlem fremsatte, skal jeg med Hensyn til hans Indvending om Fugtigheden sige, at efter de Oplysninger, der ere forelagte for mig om dette Forhold, maa det betragtes som ganske ualmindelig gunstigt. Forholdet lader paa intet som helst Punkt noget tilbage at ønske. Varmeapparatet er saaledes

indrettet, at det frembringer det Klima, det vil sige den Forbindelse af Fugtighed med Varme, som maatte ønskes, eller med andre Ord: man kan paa hvilket som helst Tidspunkt fremkalde den Tørhedsgrad, man ønsker. Det kan virkelig ikke nytte derimod at anføre, at der enkelte Steder paa Ydermuren kan findes Fugtighedspletter. Man vil ikke kunne paavise nogen som helst, særlig ikke en saa ny Bygning som Kunstmuseet, hvor ikke tilsvarende Forhold finde Sted. Man tør vente, at Tiden efterhaanden vil hjælpe derpaa. Saadanne Fugtighedspletter kunne umulig undgaas, særlig hvor to Ydermure støde sammen, og jeg tror, at det særlig var det Sted, det ærede Medlem sigtede til. Det ærede Medlem antede dernæst over Bladsforholdene. Jeg skal da erkende, at man kan have forskellig Opfattelse af, hvorvidt man oprindeligt har været heldig i at anslaa de Arealer, der behøves. Ogsaa i denne Henseende have alle de paagældende Autoriteter arbejdet sammen, saa at Ansvaret maa fordeles paa alle disse. Naar Arealet nu tilsyneladende antages at være for lille, ligger Grunden dertil i, at man under Bygningens Opførelse eller allerede paa et tidligere Tidspunkt, inden den endelige Plan forelagdes Rigsdagen, var kommen til den Anskuelse, at det vilde være heldigt at forandre flere mindre Rum til eet stort Rum derved, at man lod Sidevægge, Mellemvægge falde bort. Hvis man vilde gaa til at opføre disse Sidevægge, anbringe spanske Bæge igen, vilde man atter vinde det oprindelige Areal. Det vilde være en Maade, hvorpaa en forøget Plads vilde kunne opnaas. En anden Forøgelse vilde opnaas ved, at man benyttede Jestsalen til Anbringelse af Malerier i Stedet for den moderne Skulptur, som er anbragt der. Naar det ærede Medlem ansøgte, at Høsgaardene maatte betragtes som ganske gruelige, vil jeg bemærke, at der ikke vil være det mindste i Vejen for at overbygge Gaardene med Glas over Stueetagen og benytte dette ret store Areal til Udvidelse af Skulptursamlingen. Der er forfælske Udveje, ad hvilke man kan forøge Areal, og der er ikke nogen som helst Grund til at frygte for, at man i en nærmere Fremtid, det vil sige 10—15 Aar, skulde være nødt til at tænke paa eller nære Betænkelighed ved, hvorledes vi skulde opstille de Kunstværker, som efterhaanden købes for Statens Regning. Jeg mener derfor heller ikke, at det ærede Medlems Opfordring til Finansudvalget og mig om at drøfte Spørgsmaalet om, hvorledes vi skulde komme til en endelig Ordning med Hensyn til Museets Anvendelse, er paa sin